

Vstopivši lesovščik je tukaj hladneje sprejet, in brez mnogo besedi; vendar pa se ruska gostomilost tudi tukaj ne zatajuje. Lesovščik pa le malo zavžije, ter noče, kakor je podoba, opaziti, da je posoda, v kateri mu je jéd predpostavljena, odločena, in da gospodar ne pije z njim iz ene čaše. Oberne koj besedo na opravek. Mehovščik tirja polovino dolgá. Brez ugovarjanja našteje s tihim vzdíškom lesovščik spogojeni znesek in reč je v malo trenutkih opravljena.

Tretji upnik, h kateremu pot lesovščika pelje, je bedast zapravljivec, ki ti bo danes ali jutri pred ko ne sam ondi sedel, kamor je svojega dolžnika posadel. Tukaj se tudi ta reč lažje poravna. Mladi potepinče se ravno namerja s svojimi tovarši za kratek čas v „Krasni Kabak“ podati. K temu pa mu je dnarjev potreba; saj vés svet vé, da so v Krasnem Kabaku nalivke drage; torej mu pride lesovščik ko nalašč, in valje mu izroči dolžnico od 100 rubljev v srebru za 60 rubljev v bankovcih.

Slednjič je delo doveršeno in dnarji razdani. Dobrotnik se je utrudil, in komaj ga še noge nesó. Pot mu raz čela po bradi kaplja; prositi in jeziti se je moral; barantal je, ko da bi mu bilo za življenje šlo; pa se mu je tudi ugodilo, sedem nesrečnih oprostiti.

Tedaj se verne v dolžnišnico; izroči uredniku dotično papirje in v tem, ko jih ta v svojo knjigo vpisuje, stopi lesovščik sopet v dvorano, odbere ondi svoje odkupljence od ostalih, priklone se slednjemu izmed njih, po bratovski ga poljubi ter reče: „Ti si prost! ne zabi, kaj sem zavoljo Odrešenika za te storil. Bog mi poverni na mojih otrocih in mojem unuku, ki mi je bil predvčerašnjim rojen, in tudi tebi in vam vsim naj se dobro godí na veke!“

Že med vratmi se odhajavši milostnik spomni, da sreča je okrogla, in da ono, kar je danes zdolaj, zna v kratkem na vzgor priti. Toraj se še enkrat k oproščencem oberne s prošnjo: „Ako bi sopet gospodariti začeli, prijatli, in bi ravno lesnega blaga potrebovali, ne zgrešujte hiše Sergija Feodoroviča v Kolomni!“

Slovanski popotnik.

* Ravno sadaj je prišel — kakor „Neven“ naznanja — na svetlo 4. zvezek Šulekovega slovnika (njemačk ohrvatskoga rječnika). Ker delo dosihmal (do besede Hart—) že ima 40 pol, bi utegnil celi nemško-horvaški del obseči naj manj 80 pol; dosedaj še ni tako popolnega jugoslavenskega slovnika. Izdajatelj prosijo naročnike za predplačilo drugih 40 pol s 3 fl. 30 kr. sr., ki naj se odrajtajo knjigarnici Zupana v Zagrebu. Ker je rokopis večidel gotov in tiskarnica zavezana delo nemudoma tiskati, bojo posamni zvezki vprihodnje hitreje izhajali ko dosihmal.

* Nemško-slovenskega slovnika, ki se tiskuje v Ljubljani, je sedaj natisnjenih 17 pol, ki se končá z besedo Bohnen—. Nemško-slovenski slovník se po tem takem verlo vjema z nemško-horvaškim.

* Mongrovijs, ki je zraven mnogih poljskih in litvanskih knjig spisal tudi čislani nemško-poljski slovník, je 91 let star umerl v Gdanskem (Danzig).

* „Pražke Nov.“ pišejo, da je eden rusovskih generalov iz Sevastopolja pisal, naj se mu 20 iztisov „kralodvorskega rokopisa“ tje pošlje.

* Eden naj slavnih, morebiti naj slavnih nemški gledišni igravec sedanjega časa je Slovan Bogumil Davison, leta 1818 v Varšavi rojen; sin ubozih staršev si je kot prepisovavec že v 12. letu pri nekem sekvestratorji kruh služil, pa pridno francozki in nemški jezik učil; leta 1833 je bil korektor poljskega časnika v Varšavi, 1835 je dobil službo pri vredništvu; leta 1837 je stopil pervikrat na poljsko gledišče, od tod je šel v Lvov, ker je igral pervikrat v nemškem jeziku; ker mu pa nemški jezik ni gladko tekkel, so ga zasmehovali njegovi tovarši; — po mnogih nesrečah in nadlogah je premagal vse overe tako, da ga se-

daj vés nemški svet med pervake gledišne umetnosti šteje in da si naj manj 10.000 fl. na leto zasluži.

* Na Rusovskem je izhajalo lani 163 časnikov, in sicer 120 v rusovskem, 26 v nemškem, 8 v francozskem, 3 v angležkem, 2 v poljskem (razun kralj. poljske), 2 v litvanskem, 2 v gruzijskem in 1 v talijanskem jeziku.

* Neki Korneli Kirinyi ponuja v peštanskih časnikih svoje „gotovo zdravilo proti koleri“ v knjižici, ki jo je spisal in zapečatenó prodaja po 30 krajc. sr. v knjigarnici Heckenast-a. Drago ni sicer to zdravilo — pravijo „Slov. Nov.“ — samo če je le zdravilo?? Mi še pristavljamo: Mačka je v žakli!

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Vidma na Laškem 19. julija. Pšenica je po mlatvi manj zernja dala, ko se je pričakovalo. Tertna bolezen jenjuje; nekterih z limasto vodo opranih grojzdov se prijema spet plesnina. Na javno vago prinešenih kokonov je letos za 2 tretjinki manj kakor navadno.

Iz Tersta 22. julija. Krog 25.000 Teržacánov je pregnal iz našega mesta strah pred kolero, koja nas je poslednji čas zares hudo obiskala. Znani ljudoljubi v našem mestu, katerim dal je Bog srečo v kupčiji in ki podperajo tako močno revne prebivavce istrijske, stegnili so tudi — naj blagoslovi jih Bog! — ob času kolere milo svojo roko, da streže se bolnikom in tudi zdravim ubogim ljudem deli bolj krepka mesna jéd, da obvarjejo se ložeje bolezni. Hiše Reyer et Schlick, Revoltella, Morpurgo in Parente in druge podelile so v ta namen po 1000 in več forintov. Kdo ne bi hvalil djanja tolikega ljudoljubja! Naj bi zdramilo to vest tistih treh zdraviteljev, ki svoj poklic tako malo poznajo, da odnesli so peté iz mesta, ko začela je razsajati bolezen. Tako ravnanje grajamo hudo. Kar pa zadeva sploh kolero, koja zadnje doí ni več tako huda, poterdilo se je v vsem popolnoma pismo v 57. listu „Novíc“. Gola resnica je, da vlegajo se ljudje v posteljo in pošiljajo po zdravnike domišljeva se, da imajo kolero, katerim sicer nič ni, le od straha so vsi zmotljeni in omamljeni. To imam iz ust častivrednega zdravnika; ni čuda toraj, ako strah in gola domišlija — in koliko ta dva k bolezni pripomoreta! — večkrat bolezen pripeljeta. Pijanci, posebno tisti, ki žganje in take cvete pijejo, so plen kolere. Delavce pod milim nebom v hudi vročini, ki jih je mnogo skupej, se slabo živé in posebno ker zrak krog sebe kužijo, da delajo v smradu, tudi rada napada in sploh take ljudi, ki ne živé, kakor bi imeli. Človeku, ki živi, kakor gré in ga strah ne lomi, se ni toliko bati. Vse to poterduje skušnja. Nekoliko bolehnih pa je bilo morebiti polovica prebivavcev, rekli bi radi, da večidel te opominjala je kolera nekoliko, ker pa se deržali so, kakor gré in ne preveč ostrašili, zgodilo se jim ni nič hudega; — ako bi bili vsi ti pijanci, za resnico, bi bil Terst mertvaška groblja! Poslednjič vam moram še to povedati, da v Terstu je gostivniča „pri zlatem zraku“, v ktero kerčmar goste tudi s tem vabi, da čisto in hladno vodo — zastonj ponuja!

Iz Reke 15. julija. Če se že ljudje lažejo o taci zadevah, ki niso nikomur v škodo, naj si svojo vest operejo kakor morejo, občinstvu ni mar za njih laži; — če pa laž, ki jo trosijo po svetu, drugim skerb in strah dela, pa zasluži, da se grajajo očitno. Res, da je bila pri nas kolera huda, koja pa hvala Bogu! že zlo pojenjuje, — al da bi bilo 200 hiš popolnoma zapušenih bilo, da bi bili vsi kupčijski magazini zaperti bili, da nobena kancelija ni bila odperta, da se noben človek ni vidil na ulicah razun zdravnikov, duhovnov, fakinov in mornarjev — vse to je gerda laž. Ne ena hiša, ne en magazin ni bil zapert, kancelije niso noben dan ustavile svoje delavnosti; šole so res jenjale nekoliko časa, kar pa se povsod zgodi, ako pride kužna bolezen. Marsikdo je zbežal, to je res, — da pa bi jih bilo 5000 pobegnilo, je zlagano. Take novice po

svetu trositi, se pravi le iz neumnosti ali hudobne volje begati in plašiti druge kraje, kjer se še le bojé kolere. Znamenito je, da v c. k. tobačni in cigarni fabriki, kjer okoli 1100 oseb dela, ni ne ena za kolero zbolela ali umerla. Al ne bo po tem takem marsikdo, ki rad tobak ali smodke pije, veselo rekel: „duh tobaka preganja kolero“?

Iz Zagreba. Sedaj, ko je žetev dokončana, zamoremo reči, da jo smemo k boljšim letinam prištevati; tudi vina bo tam, kjer ni toče bilo, dosti. Po vsem tedaj moremo reči, da je na Horvaškem letos, čeravno ne prav dobro, vendar dobro leto. Sicer smo zdravi.

Iz Leobna na zgornj. Štaj. Po sklepu lanskega zbora gojzdnarskega društva za planinske dežele avstrijske v Gorici bo letošnji občni zbor tega društva pri nas v Leobnu 6., 7. in 8. dan prihodnjega mesca avgusta.

Iz Zibike na Štaj. 19. julija. Včerajšno noč kmalo po polnoči je trešilo v naši vasi v neki hlev, ki je hipoma pogorel in ž njim vred neki 29 let star človek, ki je na senu spal. Čudno je pri tem ognju pa to bilo, da svinjak, kakih 6 korakov, hiša komaj 10 in pristava ne čez 16 korakov od hleva niso pogoreli, čeravno je vse s slamokrito bilo. Gosp. kaplan so posebno pridno pomagali. Hvala jim!

Iz Ljubljane. Gosp. dr. Klun, ki je naberal doneske za spominek na grob rajnega prof. Janeza Kersnika, je razglasil te dni v ljublj. nemškem časniku, da spominek, izdelan po Ig. Tomanu iz domačega kamnja, se bo slovesno blagoslovil jutri ob osmih; popred pa bo sv. maša pri sv. Krištofu. Povabil je učence, prijatelje in častitelje rajnega, naj se jih snide mnogo k ti zadnji očitni časti mnogospoštovanega gosp. profesorja. — Ponavlja je to povabilo v našem listu smo si svesti, da obilna množica se bo jutri zbrala okoli spominka, ki ga je postavila živa ljubezen in serčno spoštovanje nepozabljivemu učeniku, iskrenemu domoljubu, in da še enkrat milo zaklicala mu bode: „bodi ti zemljica lahka!“

Iz Ljubljane. Ker se kolera ponuja v Ljubljano in se je v nekterih družih krajih Krajskega prikazala, je gospod deželni poglavar ustanovil pod predsedništvom dvornega svetovavca g. grofa Hohenwart-a v Ljubljani zdravstveno komisijo, kateri so izročene vse opravila v zadevah kolere v Ljubljani, pa tudi po deželi. Skerbela bo ta komisija za vse potrebno, ako bi utegnila kolera se začeti. Dosihmal v Ljubljani med mestnjani še ni nič hudega; v vojaški bolnišnici pa je nek popotnih vojakov že čez 70 pomerlo. Semtertje se sicer sliši, da kak človek hitro umerje, in če je umerl tudi za kako drugo bolezen, ga vendar govorica berž verže med kolernike. V bištriški okrajni na Notrajskem pa je bolezen res huda; Vipava pa je popolnoma zdrava, čeravno se je v Ljubljani že hrup zagnal, kako tam ljudje merjó; gotovo je govorica Vipavo zmešala z Ajdovšino, kjer je kolera mnogo delavcev v tamošnjih fabrikah itd. pobrala.

Novičar iz raznih krajev.

Na Laškem našega cesarstva, to je, v lombardsko-benečanski kraljevini, se imajo po ukazu cesarskem že sklicati deželni sredninski zbori (Central-Congregationen), in s tem je tedaj tako rekoč začetek narejen, da tudi po družih deželah cesarstva se bojo kmalo ustanovile deželne namestnije, katerim bo izročeno posvetovanje o tistih deželnih zadevah, ki so določene v cesarskem sklepu od 31. dec. leta 1851. Sliši se tedaj, da že večkrat omenjena nova postava zastran zložbe in razdeljenja zemljiš in še nekatere druge postave bojo še le potem oklicane, ko bojo deželne namestnije svoje mnenje o njih razodele. — V podporo nesrečnikom na Tiroljskem, ki so po povodnih unega mesca v silnih nadlogah, so ukazali cesar iz državnega zaklada podeliti 28 000 fl. — Z angleško

družbo, ki je mislila cesarske železnice na Laškem v našem vzeti, se je barantija razderla. — Na Dunaji se je v saboto popoldne v stolni cerkvi sv. Štefana začelo praznovanje slovesno razglašenega vero-zakona o čistem spočetju sv. divice Marije; cerkev je bila krasno okinčana in razsvitljena; po večernicah so pridigovali višji škof sami; drugi dan v nedeljo je bila zjutraj velika maša, popoldne pa ob štirih je šla slovesna procesija in tudi Nj. velič. cesar in cesarica iz stolne cerkve k znamenji sv. divice Marije na terg „Hof“ imenovanem, ktero je bilo krasno ozaljšano in s stoterimi svetilkami razsvitljeno. Prihodnjo nedeljo bo enako praznovanje po cerkvah predmestnih. — Za spodobno gostovanje naravoslovcev in zdravnikov, ki se bojo snidili zadnje dni mesca septembra na Dunaji, je določeno 20.000 fl. — Iz vojske v Krimu nič novega. Naznanila, ki jih pošiljata zadnji čas francozki in rusovski vojskovodja svojima cesarjema, so si tako na las podobne, da to, kar piše knez Goršakov, bi se smelo natisniti v francozkem, — kar pa piše Pelissier, bi se lahko dalo natisniti v rusovskem časniku. Vojskovodja angleški Simson se je oglasil 18. t. m. z oznanilom, da je Ruse, ki so planili nad angleško armado, nazaj zapodil, — drugega nič. — Po vradnem rusovskem številu je Rusov v bitvi od 17. do 18. preteklega mesca padlo 5775; tudi poterjuje vradno pismo iz Petrograda, da je admiral Nahimov vendar le umerl za hudo rano, ki jo je prejel 8. t. m. — Za gotovo se sliši, da Francozi, Angleži, Sardinci in Turki že priprave delajo za zimo v Krimu. Potem takem nimajo veliko upanja za letos; še manj pa ga ima neki „neznan“ general, ki v 2. pismu do francozkega vladarstva, v katerem očituje Napoleonu 18 napak o rusovski vojski, razločno pravi, da še 10 let ne bo konca vojske v Krimu, če je ne bojo od druge strani začeli in v eno mer le na Sevastopolj prežali. — Osoda, ki je francozkega in unidan tudi angleškega ministra (Russel-a) zadela, da sta mogla svojo službo zapustiti, ker se nista v dunajskih zborih dosti možko obnašala, žuga sedaj tudi turškemu Ali-pašu, kteremu se tudi očituje, da se ni obnašal kot Turk stare korenine. — Naslednik Russel-a je Molesworth. — Ministerstvo angleško je spet srečno ušlo jami, v ktero ga je hotel pokopati poslanec Roebuk, kterega predlog: „da ono je krivo nadlog in nesreč, ki so zadele angleško armado preteklo zimo v Krimu“ je zaveržen bil z 280 glasovi zoper 182. — Minister Palmerston je le z večino 3 glasov dobil dovoljenje, da tudi angleška vlada je porok za tistih 50 milijonov gold., ki jih bo turška vlada na pösodo vzela. — 19. t. m. je avstrijska vlada razodela svoj stan o turško-rusovski vojski zaveznemu nemškemu zboru v Frankobrodu. — Ni res, da bi bil avstrijski poročnik baron Hübner zapustil Pariz. Papežev poročnik pa je zapustil Madrid, ker z ravnanjem španske vlade ni sv. oče papež zadovoljen. — Letos se 15. dan avgusta — Napoleonov praznik — ne bo praznoval z navadnimi slovestnostmi, ker je cesar določil, da za te svečanosti določeni dnar naj se oberne za uboge družine tistih, ki so svoje očete zgubile v Krimu. — Kar ljudje pomnijo, ni bilo v Ameriki tako dobre letine, kakor letos.

Stan kursa na Dunaji 23. julija 1855.

Obligacije	5 %	78 fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	73 1/4 fl.
deržavnega	4 1/2 %	67 1/4 „	Windišgrac. „	20 „ 26 3/4 „
dolga	4 %	61 1/4 „	Waldstein. „	20 „ 25 3/8 „
	3 %	47 „	Keglevičeve „	10 „ 10 1/4 „
	2 1/2 %	38 „	Cesarski cekini.	5 fl. 43
Oblig. 5 % od leta 1851	B 91	„	Napoleonov (20 frankov)	9 fl. 34
Oblig. zemljiš. odkupa 5 %	70	„	Suverendor	16 fl. 40
Zajem od leta 1834 . . .	224	„	Ruski imperial	9 fl. 46
„ „ 1839 . . .	119 1/4	„	Pruski Fridrihsdor . . .	10 fl. 8
„ z loterijo od leta 1854	100 3/8	„	Angleški suverendor . .	11 fl. 58
„ národní od leta 1854	83	„	Nadavk (agio) srebra:	
			na 100 fl. 22 1/2 fl.	